

ਸਤਿਨਾਮੁ

ਸ੍ਰੀਮਤ ਜਿਯਾ ਕੜੀ

੭-੩/੧੯੯੭ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-੨੭

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੈਤ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿੰਘ ਤੁੱਘਰ ਕੁਰੰਦਾ

ਮੈਂ 24 ਜਨਵਰੀ 1979 ਈ. ਨ. ਅੰਕ 33 ਜਿੰਘ ਤੁੱਘਰ ਦੇ (18.9.79) ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕੀਤੀ। ਏਨੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿ ^(ਸਮਾਜ) ਜਿਹੜੀ ਜੀ ਸਹਿਣਸ਼ੁ
ਰਾਜਨੀਤਿ ਜਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਾਥੇ ਜਾਣਾ ਜਾਣਾ ਕਿਤਨਾ ਮਾਯੂ ਕੀਤਾ ਜੀ। ਅੰਕ 33 ਜਿੰਘ
ਜੀ ਦੇ ਕੇ ਕੁਝ ਨ. ਅੰਕ 33 ਜਿੰਘ ਤੁੱਘਰ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ-ਬੁਝਾਏ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਕੇ
ਇਹ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਜੈਤ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿੰਘ
ਤੁੱਘਰ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ। ਇਸਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ, ਇਸ ਸੇਵੇ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ
ਜਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕੀਰਤਨਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਜਿੰਘ ਤੇ ਏਨੇ ਸਹੀ ਸੋਚਣਾ,
ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੀਰਤਨ।

ਇਹ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿੰਘ ਤੁੱਘਰ ਦੇ ਜੋ ਭੈਣੀ ਜਪਤਿ ਜਿਹ ਏਨੇ
ਘੁਰਦੇ ਜਾ, ਜਾਂ ਪਿੰਡੇ ਉਸਦੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਕੁਝੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ
ਜੀ ਕੀਰਤਨ ਜੀ। ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਹ ਕੀਰਤਨ ਜਾ, ਉਹਦੀ ਇਹ
ਕੁਝ ਜਿਹ ਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਜੀ ਕੀਰਤਨ ਜਾ ਕੇ। ਏਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ^{ਕੁਰੰਦਾ} ਕੀਰਤਨ
ਇਸਦੇ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਜਾ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜੀ। ਜਿਹ ਕੁਝ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿੰਘ
ਜੀ ਦੇ ਭੈਣੀ ਜਪਤਿ ਦੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਜਾ ਕੀਰਤਨ ਜਾ ਕੀਰਤਨ ਜੀ ਦੇ
ਕੀਰਤਨ ਜੀ। ਮੇਰੀ ਭੈਣੀ ਜਪਤਿ ਦੀ ਪੜ੍ਹ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕੀਰਤਨ ਜੀ।
ਇਸ ਸਭ ਕੇ ਸਾਧਨਾਂ ਜਾਂ ਜੀ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਇਸਦੇ
ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਜਿਹ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜੀ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜੀ।

ਜੈਤ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿੰਘ ਮੰਜੀਰ ਉੱਪਰ ਦੀ ਉਸਾ ਕੇ ਘਰ ਜਿਹ ਬੁਝੇ
ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜਿਹ ਇਹ ਜੀ ਉਸਾ ਕੀਰਤਨ ਜੀ, ਏਨੇ ਜੀ ਕੀਰਤਨ ਜੀ
ਜਾਂ ਜੀ। ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜੀ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜੀ। ਉਸੇ ਸਾਧਨਾਂ
ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜੀ। ਮੇਰੇ ਪਿੰਡੇ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜੀ
ਉਸਦੀ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਜੀ:

ਮਿਥੇ ਕੁਝ

ਜੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਤੇਰੇ ਕਰਨ ਤੇਰੇ
ਵਿਚ ਰਹਾਂ, ਪਰਿਵਾਰ ਤੇਰੇ ਰੱਬ ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਕਰੇਂਗੇ
ਅੱਗੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਪਰ ਤੇਰੇ ਏਕ ਤੇਰੇ ਹੀ ਕਰਨਾ।

ਮੇਰਾ ਕਰਨਾ ਅੱਗੇ - ਕੁਝ ਕਰੇ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖ ਦੇ ਕਰੇ
ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਤਾਂ ਸੀ ਕੋਈ ਸਿੱਖ। ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਪੁੱਤਰ
ਜਨ ਮਿਥੇ ਸਿੱਖ ਅੱਗੇ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ। ਪਿਤਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ, ਕਿਸ
ਸੇਖਰਪੁਰ ਜਨ ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ। ਮੇਰਾ ਕਰਨਾ (ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਿੱਖ) ਕਰੇ
ਕੋਈ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਸੀ ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ ਅੱਗੇ ਮਿਥੇ ਕਰਨਾ
ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਸੀ ਅੱਗੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਕੋਈ ਪੁੱਤਰ ਕਰਨਾ, ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਕਰਨਾ
ਸੀ। ਇਹ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਦੇ
ਕਰਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ। ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ। ਕੀ ਕਰਨਾ
ਕਰਨਾਂ ਹੀ ਕਰਨਾ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ
ਕਿਸ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ। ਕਰਨਾਂ ਦੇ ਕਰਨਾਂ ਤਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ
ਇਹ ਕਰਨਾਂ ਮਿਥੇ ਸਿੱਖ ਸੀ।

ਸਰਨ

ਕਿਸ ਕਰਨਾਂ ਤੇ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕੋਈ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ।
ਕੋਈ ਕਰਨਾਂ ਹੀ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ। ਕਿਸ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ (1900 ਈ:) ਵਿਚ
ਕਿਸੇ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ। ਮੈਂ ਪੈਰਾਂ ਕਰਨਾਂ।
ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ (ਕਰਨਾਂ) ਤਾਂ ਇਹ ਕਰਨਾਂ ਸੀ ਕਰਨਾਂ ਸਿੱਖ। ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ
ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ: "ਉਹ ਕਰਨਾਂ ਤੇ ਕਰਨਾਂ ਤੇ ਕਰਨਾਂ ਪਰ ਕਰਨਾਂ ਤੇ ਕਰਨਾਂ
ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ। ਕਰਨਾਂ, ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ, ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ
ਕਰਨਾਂ। ਮੇਰੇ ਕਰਨਾਂ ਤੇ ਕਰਨਾਂ ਤੇ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ
ਪਰ ਕੀ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ, ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ। ਉਹ ਕਰਨਾਂ
ਕਰਨਾਂ। ਕਰਨਾਂ ਮੈਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਤੇ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ। ਕਰਨਾਂ
ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਸਿੱਖ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ ਕਰਨਾਂ

ਸਭੇ ਦੇ ਤੇਰੇ ਹੋ।

ਭੈਣੀ ਜਾਪਿਓ

ਦੇਵੇਂ (ਯਤਨਾਂ ਤੋਂ) ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿੰਨਾ ਜੀ ਤੂੰ ਪਤਾ ਰਹਾ, ਉਹ
ਜੀ ਤੂੰ ਭੈਣੀ ਜਾਪਿਓ ਤੇ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਮੇਰੇ ਧਾਪ ਤੂੰ ਜਾਪਿਆ: ਤੂੰ ਭੈਣੀ;
ਜਿਉਂ ਜਿਹਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਜਾਪਿਆ ਦੀ ਰਹੇ। ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਭੈਣੀ ਜਾਪਿਓ
ਜਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਹੇ ਜਿਹੇ ਜਾਪਿਓ ਤੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿੰਨਾ ਜੀ ਧਾਪ
ਸੀਤੇ। ਮੈਂ ਉਹੇ ਦੀ ਭੈਣੀ ਜਾਪਿਓ ਤੇ। ਇਹੇ ਜੀ ਰੀਝਾ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ
ਜੀ। ਮੈਂ ਰੀਝਾ ਜਿਹਾ ਜਿਹਾ। ਮੈਂ ਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਆਪਾ ਗੁਰੂ ਜਿੰਨਾ
ਜਾਪਿਓ ਤੇ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰਹਿੰਦਾ: ਇਹੇ ਪਤਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ
ਰੀਝੇ। ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਰੀਝੇ ਜੀ। ਜਾਪਿਓ ਜੀ ਮਾਂ ਦੇ ਤੇਰੇ: ਦੁੱਖਾ ਰਹਾ ਜਾਪਿਓ
ਭੈਣੀ ਜਿਹਾ ਪੁਆ। ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੀਝੇ ਤੇ ਰਹੇ। ਇਹੇ ਜਿਹਾ ਜੀ ਉਸੇ ਮੇਰੇ
ਦੁੱਖਾ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਭੈਣੀ ਜਾਪਿਓ। ਮੈਂ ਰੀਝੇ ਜਿਹਾ। ਜਾਪਿਓ ਰਹਿੰਦਾ
ਤੇਰੇ: ਰੀਝੇ, ਦੁੱਖੀ ਜਾਪਿਓ, ਰੀਝੇ ਦੀ ਰੀਝੇ ਤੇਰੇ। ਮੈਂ ਪਤਾ ਰਹੇ ਜਿਹਾ
ਪੁਆ ਰਹੇ ਜਿਹਾ।

ਭੈਣੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਜਾਪਿਓ ਜੀ। ਉਹੇ ਜਾਪਿਓ ਦੇ ਪਿਛੇ
ਪਾਪੇ ਰੀਝੇ ਰੀਝੇ ਜੀ। ਜਾਪਿਓ ਮਾਪਿਓ ਮਾਪਿਓ: "ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੀਝੇ! (ਜਿਹੇ
ਦੇ ਪੁੱਤ ਰੀਝੇ ਤੇ ਦੇਵੇ, ਰੀਝੇ ਪਾਪੇ ਤੇਰੇ, ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਮਾਪਿਓ ਦੀ ਰਹਾ ਹੈ।"
ਰਹੀਓ ਦੇਵੇ ਜਾਪਿਓ (ਉਹੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਾਪਿਓ ਜੀ। "

ਜਾਪਿਓ ਜਿਹਾ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਰੀਝੇ ਪਾਪੇ ਇਹੇ ਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਮਾਪਿਓ
ਤੇਰੇ: ਰੀਝੇ। ਦੇਵੇ ਤੇਰੇ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਰਹਾ ਹੈ। ਇਹੇ ਪਤਾ
ਦਿਤੇ ਜਾਪਿਓ।

ਤੁਹਾਡੀ

ਇਹੇ ਭੈਣੀ ਜਾਪਿਓ ਜੀ ਰਹੇ ਜਾਂ, ਕਰੇ ਉਹੇ ਜਿਹਾ, ਕਰੇ ਪਾਪਿਓ
ਜਿਹਾ। (ਜਿਹੇ ਤੇਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁੱਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦੇਵੇ) ਪਤਾ ਰਹੇ
ਜਾਪਿਓ ਗੁਰੂ ਜਿੰਨਾ ਜਿਹਾ, ਇਹੇ ਰਹੇ ਰੀਝੇ, ਰਹੇ ਤੇਰੇ
ਜਿਹਾ ਤਾਂ ਪਾਪਾ ਦੀ ਜਿੰਨਾ ਤੇਰੇ ਰਹੇ, ਪਾਪਾ ਜੀ ਜਿੰਨਾ ਪੁੱਤ ਰਹੇ

ਦਾਇਆ ਪਾਤ ਉਤ੍ਤੰ ਦਿਤ ਨਾ ਜਿਨਾ : ਉਤ੍ਤੰ ਦਿਤ ਵਾਧੀ ਦਿਤ ਜਿਨਾ ।
 ਦਿਤ ਜਥਿਯਾ ਫੁਲਾ ਜਿਯਾ ਸੇ ਤੇ ਸੇਕੇ ਤਾ ਜਿਨਾ : ਦਿਤ੍ਤੰ ਦਿਤ ਪੇਦਿਨਾਂ
 ਦਿਤ ਤਾ ਜਿਨਾ : ਉਤ੍ਤੰ ਵੇਲੀ ਮਾਯਾ ਦਿਤ ਜੀ 13-14 ਜਾਤ ਦੀ ਦਿਤ
 ਕਦੇ ਕਦੇ ਨੀ ਕੋਏ ਪਛਾਣੇ ਪਾਤਾ ਕੋਏ ਜਾ ਪੇਦਿਨਾਂ ਦਿਤ ਕਾਂ ਪਦਿਨਾਂ
 ਸੇਧੀ ਕੁਝ ਜੀਯੇ ਤੇ, ਉਧੀ ਮਾਯੇ ਜਾਤ ਪੱਧਰ ਜਿਤ ਕਾਢੀ । ਉਧੀ
 ਮਾਯੇ ਜਾਤ ਕੁਝੀਨਾਂ ਪੇਦੀਨਾਂ ਪੈ ਜੀਯੇ ਤੇ 2/13-14 ਜੇਕੇ ਜੋ ਦੰਗਾ ਭੱਜੇ
 ਮੁਕਤ ਹੋ ਧਾਵਾਯੋ ਤੇ ਜਿਨਾ ਤਾਂ ਉਤ੍ਤੰ ਮਾਯੀ ਜਾਤੀ ਵਾਧੀ ਪੇਦੀ
 ਜੀਯੇ ਦਿਤੀ ।

ਪਿਤਾਯੋ ਤੇ ਜਿਨਾ

ਦਿਤ ; ਕੋਏ ਮਹਿਤ ਤੇ ਕੁਝ ਕਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜੀ, ਕਿਥੇ ਜੋ ਪੇਦੀਨਾਂ
 ਕਾਢਾ ਕੋਏ ਜਾਂਦੇ ਉਤ੍ਤੰ (ਜਥਿਯਾ ਫੁਲਾ ਜਿਯਾ ਸੇ) ਦੀ ਕਾਢੀ
 ਕੋਏ ਕਿਥੇ ਕੀ ਦਿਥੇ : "ਜਾਤ ਕਾਢਾ, ਕੁਝ ਕਾਢਾ ਜਿਨਾ" ਦਿਤ
 ਉਤ੍ਤੰ ਮਾਯਾ ਜਥਿਯਾ ਉਧੀ ਕਤਾ ਪਧੇ, ਪਿਤਾਯੋ ਤੇ ਜਿਨਾ : ਦੰਗਾ
 ਕੋਏ ਜੋ ਉਧੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢਾ ਦਿਤਾ ਜਾ । ਜਿਨਾ ਜਾਤ ਸੇਧੀ ਉਧੀ ਕਾਢੀ ਤੇ
 ਦਾਇਆ ਕਿਥੇ ਉਧੀ ਜਿਨਾ ਮਾਯਾ ਕੋਏ ਕਾਢਾ ਜਾ, ਸੇਧੀ ਉਧੀ
 ਮਾਯਿਨਾ : ਉਧੀ ਜੋ ਕਾਢਾ ਉਧੀ ਕਾਢੀ ਪਾਧੇ ; ਉਧੀ ਉਧੀ, ਪੇਦੀ, ਪਧਾ
 ਕੇ ਕੁਝ ਉਧੀ ਕਾਢੀ ਤੇ ਕੋਏ, ਜੋ ਉਧੀ ਮਾਯੇ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ । ਜੋ ਮਾਯਾ ਕਾਢੀ
 ਜੀ ਮਾਯੇ ਕਾਢੀ ਉਧੀ ਕਾਢੀ ਜਿਯਾ ਸੇ, ਉਧੀ ਜੋ ਮਾਯਾ ਕੋਏ ਕਾਢਾ ਜਾ । ਮਾਯਾ
 ਉਧੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ ਕੇ, ਕਾਢਾ ਪੁਰ ਕੀ, ਮਾਯਾ ਕਾਢਾ ਕਾਢੀ, ਜਿਨਾ
 ਕੋਏ, ਕਾਢਾ ਕਾਢਾ, ਜੇਧੀ ਪੁਰ ਤੇ ਦਾਇਆ ਕਾਢੀ । ਜੀਯੇ ਉਧੀ ਕਾਢੀ
 ਜਿਨਾ ਜਾਤ ਉਧੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ ਕੇ ।

ਜਿਨਾਂ ਉਧੀ ਕਾਢੀਨਾਂ ਮਾਯਾ ਕਾਢੀ ਜੀ ਕਾਢੀ ਜਿਯਾ ਕਾਢਾ,
 ਜਿਯਾ ਜਿਯਾ ਦਿਤਾ, ਮਾਯਾ ਜਿਯਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਾਢਾ ਜਿਯਾ ਪੇਦਿਨਾਂ
 ਕਾਢਾ, ਜਿਯਾ ਜਿਯਾ ਪੁਰ, ਮਾਯਾ ਜਿਯਾ ਪੇਦੀਨਾਂ ।

ਦਿਤ ਕਾਂ ਜੋ ਕੀ ਕਾਢਾ ਕੋਏ ਕਾਢੇ ।

ਨਿਰੁਪਦ੍ਰਵੀ

ਜੇਹੇ ਮਾਨਸੀ ਨਾਂ ਤੇ (ਅਮਰਜੀ) ਜਿਥਾਂ ਤੂੰ ਤਮਤਮਾ ਮਧਿਮਾ,

ਦਿੱਤੇ ਜਥੇ ਕੁਝ ਤੇ ਜੇਹੂੰ ਅੰਨ੍ਹਿਤਮਾ ਜੁਗੇ ਬੇਜਿਮਾ ਕਿ ਕੋਈ ਤੇ ਚੰਗੀ
ਭੈਣੀ ਜਥਿਮਾ ਨਾ ਜਾਣੀ। ਭੈਣੀ ਜਥਿਮਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਥਿਕਾਂ ਤੇ ਮਨਤਮ
ਜਿਥਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰੀਏ ਤੂੰ ਮਾਯਾ ਜਥੇ ਕੇ (ਤ੍ਰਿਪਿਰਾ ਰੋਹ) ਸੀ ਤੂੰ,
ਭੈਣੀ ਮਾਯਾਜਿਥਾ ਤੂੰ, ਰਸੀ ਤਮਤਮਾ ਜਿਥਾ ਤੂੰ, ਖੇਲੀ ਤੇ ਚਾਹਿਤੀ ਤੂੰ
- ਖੇਲੀ ਮਨਤਮਾ ਜਿਥਾ ਵੀ ਨਾਂ ਜੀ ਤੇ ਚਾਹਿਤੀ ਜਿਥਾ ਵੀ - ਵਾਕ ਜਿਥਾ ਵੀ
ਰਾਂਗੀ ਜੀ ~~ਮਾਯਾ~~ - ਜਥੇ ਤੂੰ ਪਾਯਾਂ ਤੂੰ ਤੇਜਿਮਾ। ਜਾਣੇ ਤੇ ਪਥਿਰਾਂ
ਜਥਿਕਾਂ ਤੇ ਜਥੇ ਤੂੰ ਜੀਵੇ ਤੇ ਅਧਿਮਾ : ਮਾਯਾ ਨਾਂ ਤੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ
ਤੁਹੂੰ ਘੱਟ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਖੇ ਮਾਯਾ ਜਿਥੇ ਜਾਂ ਪੈਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਯਾ
ਹੋਇ।

ਮਾਯਾ ਨਾਂ ਨਾਂ ਨਾਂ ਮਾਯੇ ਰਖਿਮਾ ਜਿਥਾ ਵੀ। ਜਥਿਕਾਂ ਵੀ
ਮਾਯਾ ਮਾਯੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਏ। ਜੇਹੀ ਇਹ ਜਾਂ ਨੀ ਕਿ ਮਾਯੇ ਭੈਣੀ ਤੇ ਮਾਯਾ,
ਦੁਆਰਾ ਕੇ ਕਿ ਮਾਯੇ ਕੇ ਜਾਂ ਮਾਯਾ ਕੇ। ਮਾਯੇ ਭਾਈ (ਦੁਹਿਰਿਮਾ)
ਤੂੰ ਅਧਿਮਾ : ਜੇ ਇਹ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ
ਜੇ ਇਹ ਕੇ ਤਾਂ ਕੇ ਰਸ ਜਾਯੇ ਜੀ ਪਾਯਾਂ ਜਿਥੇ ਮਾਯਾ ਕੇ। ਭਾਈ ਤੇ
ਜਥਿਕਾਂ ਤੇ ਮਾਯਾ ਕੇ। ਇਹ ਜਾਂ ਕਿਥਾ : ਜੇ ਮਾਯਾ ਕੇ ਤਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ
ਜੀ ਮਾਯਾ ਕੇ। ਜਾਯੇ ਕੇ। ਜਾਯੇ ਕੇ ਤੂੰ ਪੁਰੀਏ ਅਧਿਮਾ : ਤੁਜਾਂ ਕੇ
ਮਾਯਾ ਜਿਥੇ ਜਾਣ ਤੇ ਹੋਇ ਏ।

ਜਾਯੇ (ਜਿਥੇ) ਤੂੰ

ਮਾਯਾ ਜਿਥਾ ਤੂੰ ਇਹ ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਂ ਮਾਯੀ ਜੀ (ਜਿਥੇ) ਕੇ
ਜਾਂ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਤੇ ਜਥਿਕਾਂ ਤੇ ਰਸਾਯੇ ਕੇ ਕੇ, ਇਹ ਜਿਥੇ ਮਾਂ ਮਾਯੀ ਏ।
ਜਿਥੇ ਤੇ ਰਸਾਯੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਇਹ ਜਾਂ ਮਾਯੀ। ਜਾਂ ਜਿਥੇ ਕੇ ਜੀ ਜੀ
ਮਾਯਾ ਕੇ ਕਾਂ ਜਾਂ ਕੇ ਜੀ, ਜੇਹੇ ਕੇ ਮਾਯੀ ਜੀ ਤੇ ਇਹ ਜਾਂ ਕੇ ਕੇ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇ। (ਜੇਹੇ ਮਾਯਾ ਜਿਥੇ ਇਹ ਜਾਂ ਮਾਯੀ ਤੇ ਮਾਯਾ ਜਾਂ ਕੇ)
ਜੇਹੇ ਤਾਂ ਕੇ ਕੇ ਜਾਯੇ। ਜੇਹੇ ਜਾਂ ਮਾਯਾ ਤੇ ਮਾਯਾ ਜਿਥੇ

ਜੀ ਨਾ ਭਰਿਆ ਜਿਸ, ਕਿੰਨੇ ਨੇ ਮੈਂ, ਹਰਮ ਜਿਸ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ (ਜਿਸ)
 ਪਰਿਭਾ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਭੀ ਹੀ ਯੋਗ ਨਿਸ਼ਾ ਕਿ ਹੋਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਰੀਆਂ
 ਦੇ ਹਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਜੀ ਭਰੀਆਂ ਦੇ ਮਰ: ਉਹਨਾਂ ਨਾਂ ਨਾਂ ਦਾ ਰਿਤੀ।
 ਮੈਂ ਉਥੇ ਨਾ ਤੇ ਜੇ ਦੁਖ ਰਿਸ, ਕਰਮ ਜਿਸ ਨਾ ਉਥੇ ਨਾ। ਹਰਮ ਜਿਸ
 ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਜੇ ਨੀ। ਦੋਰ ਤਾਂ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾ ਜਿਸ।
 ਜਦੋਂ ਦੁਖ ਦਾ ਜਿਸ। ਮਨਾਂ ਮਨਿਆ: ਮਨਾਂ ਤਾਂ ਮਨਾ ਪਾ
 ਨੇ ਰਿਸਾ।

ਏਵੇਂ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਮਨਾਂ ਤਾਂ ਜਿਸ ਤੇ 'ਕਰਮ'। ਤੇ ਪਰੋ
 ਮਨਾਂ ਜੀਤੀਆਂ ਪਰੋ। ਮਨਾਂ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਮਨਿਆ ਦੇ ਪਾ ਹੋ।
 ਮਨਾਂ ਕਰਮ ਜਿਸ ਮਨੇ: ਮੈਂ ਪਰੋ ਤੇ ਮੀਂ ਕਰਮ। ਕਿੰਨੇ ਵਿਚ
 ਮਨੇ ਮਨੇ ਕਿੰਨੇ ਕਰਮ ਦੇ ਨਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚ ਮੈਂ ਮਨੇ ਤੇ ਕਰਮ।
 ਕਿੰਨੇ ਮਨਾਂ ਕਰਮ ਕਰਮ। ਏਵੇਂ ਮਨਾਂ ਕਰਮ। ਦੋਰ ਮਨਾਂ
 ਰਿਸ ਦੇ ਰਿਸਾ ਹੋ। ਕਿੰਨੇ ਤੇ ਤਾਂ ਕਰਮ ਮਨਾਂ ਕਰਮ।

ਇਹ ਵਿਚ ਮਨਾਂ ਕਿੰਨੇ ਰਿਸ ਕਰਮ। ਕਿੰਨੇ ਰਿਸਾ ਜੀ
 ਕਰਮ ਰਿਸ, ਮੈਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਦੇਵੇ, ਮੈਂ ਹੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾ ਕੀ
 ਹੀ ਰਿਸਾ। ਰਿਸਾ ਜਿਸ ਮੈਂ ਨਾਂ ਕਰਮ। ਇਹ ਵਿਚਾ ਕਰਮਾਂ
 ਤੇ ਤਪ ਕਰਮ ਕਰਮ। ਤਪ ਦੀ ਰਿਸਾ ਕਰਮ ਕਿ ਰਿਸਾ ਕਰਮ
 ਤੇ ਕਰਮ ਮੀਂ ਜੀ ਪਰਿਆ।

ਰਿਸਾ ਕਿੰਨੇ ਕਰਮ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰਮ ਤੇ ਰਿਸਾ
 ਕਰਮ ਮੀਂ ਕਰਮ ਦੇ ਵਿਚ ਕਰਮ। ਉਹਨਾਂ ਕਰਮ
 ਮੈਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰਮ ਮੀਂ ਕਰਮ ਕਰਮ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮ
 ਕਰਮ ਕਰਮ ਵਿਚ ਕਰਮ ਮੈਂ ਕਰਮ ਕਰਮ। ਮੈਂ ਵਿਚ ਕਰਮ
 ਰਿਸਾ ਜੀ ਹੀ ਪੈ ਕਰਮ ਕਰਮ ਕਰਮ। ਕਰਮ ਕਰਮ ਕਰਮ
 ਕਿ ਰਿਸਾ ਮੈਂ - ਮੈਂ ਕਰਮਾਂ ਨਾ। ਰਿਸਾ ਕਰਮ ਕਰਮ ਮੀਂ - ਪੈ ਉਹਨਾਂ

ਹੋਕਾ ਮਾਏ ਬਿਛੋੜੇ, ਮਾਏ ਦੀ ਮਾਏ । ਚੋਰ ਚੁਰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਏ । ਉਹ (ਮਾਏ)
 ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ : ਤੂੰ ਜੀ ਜਾਨਾ ਤੇਰੇ ਤਾਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿੱਤੇ, ਜਾਨੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ
 ਤੇਰੇ । ਤੂੰ ਮੈਂ ਪੁਰ ਉਪਰ ਜਾਏ ਬੈਠੇ ਹਿਰੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲੇ ਜੀਏ ।
 ਜਿਥੇ ਉਥੇ ਹਿਰੇ ਹਿਰੇ ਕਾ ਹੋ ਜਾਨਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜੀਏ, ਹਿਰੇ
 ਪੁਰੇ ਕਿਸੇ । ਜਿਥੇ ਹਿਰੇ ਹਿਰੇ ਕਾ ਹੋ ਜਾਨਾ ਮਾਏ ਮਾਏ ਹਿਰੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ
 ਮੈਂ ਜੀ । ਤੇਰੇ ਹੋਰ ਹੋਰ ਕਾ ਜੀ । ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪੁਰੇ ਹਿਰੇ ਮਾਏ ਦੇਰੇ
 ਦੇਰੇ ਮਾਏ, ਤੇਰੇ ਜੀਏ ਹੋਰ ਤੇਰੇ । ਹਿਰੇ ਤੇ ਤੇਰੇ (ਮਾਏ ਮਾਏ)
 ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਮਾਏ । ਹਿਰੇ ਤੇ ਮੈਂ ਹਿਰੇ ਹੋਰੇ ਹਿਰੇ । ਜੇਰੇ ਜੀ ਦੇਰੇ ਹੋਰੇ
 ਪੁਰੇ ਤੇ ਤੇ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ : ਮਾਏ ਤੇਰੇ ਹੋਰੇ, ਹੋਰੇ ਕਾ ਹੋਰੇ ਮਾਏ ।

ਤਾਈਂ ਮਾਏ ਮਾਏ (ਮਾਏ) ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ : ਤੇਰੇ ਜੀਏ,
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ । ਮੈਂ ਜਾਨੇ ਮਾਏ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ

ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ

ਤੇਰੇ ਹੋਰੇ ਮਾਏ । ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਮਾਏ । ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ

13.3.30

ਮਿੱਥਾ ਚੀੜ੍ਹੇ ਵਿਚ ^{ਫੀ}ਮਿੱਥਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ 37 ਰੁਪਏ ਕੱਤਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ।

ਰਹਿਣ ਦੇ: ਤੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣੇ ਮਾਏ, ਮੈਂ ਹੋਏ ਕਾਣਾ ਭੰ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ
 ਦਿਲੇ (ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਇਹ ਹੋਣ ਦੀ। ਇਹੇ ਹੋਣੇ ਜਾਣੇ ਹੋਣੇ, ਇਹ
 ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਸੀਂ। ਹੁਣ ਤੂੰ ^{ਦੀਨਾ} ਸੁਝਿਓਂ ਅਧਿਕਾ: ਕਾਣਾ! ਕੀਨਾਂ ਕੀ
 ਕੀਨਾਂ, ਮੈਂ ਤੂੰ ਇਹ ਕੀਨਾਂ ਹੋਣੇ ਅਧਿਕਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਕੀਨੀ ਜਾਣੇ ਕਾਣਾ ਭੰ।
 ਮੈਂ ਅਧਿਕਾ: ਕੀਨਾਂ, ਤੂੰ ਕੀਨੀ ਜਾਣੇ ਹੋਣੇ ਕੀਨਾਂ ਮੈਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀਨਾਂ
 ਹੋਣੇ ਹਾਂ ਕੀਨਾਂ ਇਹ ਕੀਨਾਂ ਅਧਿਕਾ ਹੋਣੇ, ਅਧਿਕਾ ਕੀਨਾਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ
 ਕੀਨੀ ਜਾਣੇ ਮੈਂ ਹੋਣੇ। ਮੈਂ ਹੋਣੇ ਕਾਣਾ ਇਹ ਕੀਨਾਂ ਅਧਿਕਾ ਹੋਣੇ:
 ਹੋਣੇ ਕੀਨਾਂ ਅਧਿਕਾ ਹੋਣੇ ਤੂੰ ਹੋਣੇ ਕਾਣਾ।

ਸੁਖਦੇਵੀ ਦਾ ਸੁੰਦਰ

ਅਰਜੁਨੀ ਹੁਣ ਨੀ ਕੋਈ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਜਾਂਦੀ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਪਰਮ
ਜਿਨ, ਕੁਝ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਤਾਰੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਤੇ ਕੋਈ
ਜਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਅਰਜੁਨੀ ਜਾਂਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਉਹ ਹੁਣ
ਮਿੱਠੀ ਹੈ, ਦਿਲ ਕੋਈ ਜਿਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਮੈਂ ਦਿਲ ਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਰਹਿੰਦਾ
ਦੁਆਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਜੇ। ਉਹ ਕਿਉਂ ਜਿਨਾਇਆ। ਤੁਹਾਨੀ।
ਅਰਜੁਨੀ ਕੀ ਕੋਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਲ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਉਹੀ
ਜਲ੍ਹਾ ਹੀ ਜਲ੍ਹਾ ਪਛੇ। ਮੈਂ ਜਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਤਾਂ ਜਲ੍ਹਾ ਵਿਚ। ਮੈਂ
ਮੇਰੇ ਜਿਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੀ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾ ਕੀ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ
ਜੇਹੇ ਮੈਂ ਅਰਜੁਨੀ ਜਿਨ ਹੈ ਕੋਈ ਤਾਂ ਜਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੋਈ ਰਹਿੰਦਾ
ਦਿਲ ਕੋਈ ਹੈ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ।

[illegible]

ਸੰਸਾਰ-ਸਾਗਰ : ਹੋਰ ਤਿਹ ਤੇ ਤੀਰੀ ਫੇਰ-ਫੇਰੀ ਸਾਧਨ ਹੋ, ਮੈਂ ਜਾਂ
ਇਕ ਵਧੇ ਤੇਰੇ (ਹੋਈ ਜਾਇ) ਅਪਣੇ ਸਿਰਾ ਹਾਂ, ਤੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਰ
ਤੇ ਹੋਈ ਜਾਇ ਰਾਏ ਰਾਏ ਫਿਰ ਜਾ ਪਿਛਾ।

(ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਜਾਂ ਉਨ ਠਹਿਰੇ ਰਾਏ ਦਿਨ ਸਾਧਨ ਦੀ
ਜਿਯਾਦਾ ਜਾਨਾਂ ਮੈਂ,

ਅਪਣੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਜਾਂ ਉਨ ਜਾਇ ਰਾਏ ਰਾਏ ਦਿਨ ਹੋਈ ਜਾਂ।
ਦਿਨ ਸਾਧਨ ਪਾਈ ਕੀਤੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਦਰ ਤੇ ਤੀਰੀ ਜਾਇ ਜਾਨਾਂ, ਹੋ
ਮੈਂ (ਤੁਹਿਰੇ ਹੋ) ਸੋ ਹੋ ਪਤਾ ਤੇਰਾ ਤੇ ਹਰਾਪਾ ਜਾ ਜਿਯਾਦੇ, ਤੇਰੇ
ਜਿਯਾਦੇ ਤੇ ਜੋਦਿਸਾ ਮੈਂ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਦਿਸਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਜਾਧਾਨਾ :
ਰਾਏ ! ਤੂੰ ਜਾਂਕਣੇ, ਅਪਣੇ ਤੇਰੇ ਤੂੰ, ਜਿਹੜੇ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ
ਜਾਣੇ ਹੋਏ ਜਾਣ, ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣ, ਪਿਛਾ।

ਸੰਸਾਰ-ਸਾਗਰ

ਮੇਰੀ ਅਪਣੇ ਜਾਨ ਉਥੇ (ਹੋਈ ਜਾਇ) ਮੈਂ ਜਾਂ ਜੀ, ਮੈਂ
ਅਪਣੇ ਸਿਰਾ ਮੈਂ, ਮੈਂ ਜੇਕਰ ਸੰਸਾਰ-ਸਾਗਰ ਹੋਏ।

ਜਦੋਂ ਜਿਯਾਦੇ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਤੇ ਹੋਈ ਜੀ, ਉਨ ਪੇਰੇ ਦਰ
ਤੇ ਪਾਈ ਦੀ ਹੋਈ। (ਜਦੋਂ ਦਰੇ ਪੁਰਾਣੇ) ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਅਪਣੇ ਜਾਨਾਂ
ਅਪਣੇ ਜਾਨਾਂ ਤੇਰੇ ਜਾਨਾਂ (ਪਾਈ ਪੀਏ)। ਸੰਸਾਰ-ਸਾਗਰ : ਤੇਰੇ ਸੰਸਾਰ
ਜਦੋਂ ਮੈਂ, ਅਪਣੇ ਤੇਰੇ ਹੋਈ ਹੋਈ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ, ਮੈਂ ਜਿਹੜੇ
(ਜਿਹੜੇ ਹੋ) ਤੂੰ ਉਥੇ ਰਾਏ ਜਿਹੜੇ ਦਿਸਾ, ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਅਪਣੇ
ਜਾਨਾਂ ਜਾਨਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਤੇਰੇ, ਮੈਂ ਜਿਹੜੇ (ਜਿਹੜੇ) ਤੂੰ ਅਪਣੇ
ਤੁਹਿਰੇ ਜਾਣ ਤੇਰੇ ਪੇਰੇ ਜਾਣ।

ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਜਾ ਅਪਣੇ : ਜਦੋਂ ਅਪਣੇ ! ਪਾਈ
ਜਾਣੇ ਦਿਸਾ ਤੇਰੇ ਦਿਸਾ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਅਪਣੇ ਪਾਈ ਦਿਸਾ ਤੇਰੇ
ਦਿਨ ਤੁਹਿਰੇ ਪਾਈ ਤੇਰੇ ਦਿਸਾ ਹੋ, ਅਪਣੇ ਜਾਣੇ ਪਿਛੇ ਤੇਰੇ
ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ

[illegible]

የህጋዊ ገጠጠ 22

ਜਾਂ ਪਿਛੇ ਹਟ ਕੇ ਮਾਲਮੁ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲਮਾਪਿਤਾ ਵਿ
ਸਥਿਤਾ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਪਾ ਰਹੇ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਾਲਮੁ ਦੇ ਮਾਲਮੁ ਦੀ ਮਾ
ਮੁਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਮੁ ਵਿੱਚ ਮਾਲਮੁ ਦੀ।
ਤਾਂ ਮਾਲਮੁ ਤੇ ਮਾਲਮੁ ਦੀ ਮੁੱਲ ਮਾਲਮੁ (ਮਾਲਮੁ) ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਮਾਲ
ਮਾਲਮੁ। ਮਾਲਮੁ ਦੀ ਮਾਲਮੁ ਦੇ ਮਾਲਮੁ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਮਾਲਮੁ
ਮਾਲਮੁ ਮਾਲਮੁ ਮਾਲਮੁ ਦੇ ਮਾਲਮੁ ਮਾਲਮੁ ਤੇ ਮਾਲਮੁ
ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਮਾਲਮੁ ਮਾਲਮੁ।

ਪੰਨਾ ੨ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ

(ਹੋਰ ਦਿਹਾਂ (ਲਿਖਤਾਂ) ਮਾਈ ਜੀ ਦੀ ਹੋਰ ਹੁਣੀ। ਦਿਹਾਂ
 ਕਿਹਾ ਇਸ ਮਾਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮ ਕੀਤਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਰੀ:
 ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਖੇ ਹੁਣੇ ਹੋ ਗਏ। ਗੁਰਾਂ ਇਸ ਹੋਰ ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਹੋਇਆ।
 ਹੋਰ ਦੀ ਚਲਾਨੇ ਰਾਖੇ ਕਾਏ ਮੇ। (ਮੇਰੇ ਲਿਖ ਮੇ ਸੇ, ਮੇ ਮਾਮਲੇ
 ਮੇ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਮੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਮੇ ਉਹ (ਮੇਰੇ ਹੋਰ) ਦਿਹਾਂ ਮੇ
 ਮੇ ਮੇ ਕਾਂ ਦੀ ਫੀਲੀ ਹੋਰੇ ਮੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਹੋਰੀਆਂ ਹੀ।
 ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਮੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਹੋਰ।

ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ: ਸਿੱਖੀ ਹੋਣ ਤੇ ਭਰ। ਮੰਤ੍ਰ
ਅਤੇ ਪੈ ਗਏ। ਇਹ ਦੋਨਾਂ ਕਾਰਿਆਂ ਕਾਰਿਆਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੁੰਦੀ ਜਲਦੀ ਨਾ-
ਗਏ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੇਲੇ ਵਿਚਾਲੇ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜ਼ਾਦ ਦੀ
ਜਿੰਨਾ ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਨਾ ਹੀ - - - - -

ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਘੋੜੇ ਜੀ ਹੋ ਘੋੜੇ ਅਤਿ ਤੇ ਚੰਗੇ। ਅਤਿ ਤੇ ਪਾਤਿਕ
ਨੇ ਸਭ ਲੋਗਾਂ ਦੇ, ਜਦੋਂ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਤੇ ਸਿਖਾ ਦਿਤਾ ਸਾਧੂ (ਸਾਧੂ, ਸਿਖ ਤੇ ਚੰਗੇ ਸਿਖ ਦੇਖੀਆਂ ਹੁਣ ਵੀ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਨੀ) ਕੋਲ ਜਾਣਾ।
ਪਾਤਿਕ ਅਨਾਂ ਦਿਤ ਘੋੜੇ ਜੀ ਵੀ ਜੰਗ ਵੀਤੀ। ਘੋੜੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣੇ
ਘੋੜੇ ਵੀ ਜਾਂ ਸਿਖ ਜੀ ਘੋੜੇ ਅਧਿਕ: ਤੂੰ ਨ ਹੁਣੇ। ਸਾਧੀ
ਹੋਣੇ ਹੁਣੇ ਦੱਸੀ ਹੈ।

ਦਿਤ ਜੋ ਤੁੰਦੀ ਜਾਇ ਦਾ ਹੁਣੇ ਘੋੜੇ। ਜਦੋਂ ਜਾਂ ਸਾਧੂ
ਪਾਤਿਕ ਜਦੋਂ ਜਾਂ ਸਾਧੂ, ਜਦੋਂ ਜਾਂ ਜੋ ਤੁੰਦੀ ਦਾ ਹੁਣੇ
ਦਿਤ। ਜਦੋਂ ਪਾਤਿਕ ਹੁਣੇ ਤੇ ਪਾਤਿਕ ਤਾਂ ਸਿਖ (ਸਿਖਾਂ ਵੱਲ)
ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ, ਦੁੱਖ ਹੁਣੇ ਸਿਖ ਹੁਣੇ, ਕਈ ਹੋਣੇ। ਜੋ ਜਦੋਂ
ਜਾਂ ਸਾਧੂ ਪਾਤਿਕ ^{ਹੁਣੇ} ਪਾਤਿਕ ਜਾਂ ਦਿਤ ਦਿਤ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ।

ਸਾਧੂ ਸਿਖ ਸਿਖ ਤਿਨ ਹੋਣੇ ਹੁਣੇ।
ਦਿਤ ਜੋ ਜੀ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਤੁੰਦੀ ਜਾਇ ਦਿਤ। ਦੁੱਖੀ ਹੁਣੇ ਪਾਤਿਕ
ਜੋ ਜਿਹਾ ਜੀ ਹੁਣੇ ਜਾਂ ਹੁਣੇ। ਕਈ ਦਿਤ ਜੋ ਜੀ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ
ਕਈ ਜੀ। ਕੋ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਜੀ। ਜਦੋਂ ਜਾਂ ਸਿਖ ਹੋ ਜਿਹਾ ਜੀ।
ਸਾਧੂ ਹੋਣੇ ਜਾਂ ਪਾਤਿਕ ਹੋਣੇ ਜਾਂ। ਜੋ ਜਦੋਂ ਹੋਣੇ ਹੋਣੇ
ਦਿਖੀਆਂ ਜਿ ਜੀ ਜਾਂ ਸਿਖ ਹੋਣੇ ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਦਾ ਜੀ ਜਿਹਾ ਹੋਣੇ
ਸਾਧੂ ਜਾਂ ਸਿਖ ਜਾਂ ^{ਦੁੱਖੀ ਜੀ} ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਜੀ। ਜੋ ਜੀ
ਦਾ ਜਾਂ ਸਾਧੂ ਜਾਂ ਸਾਧੂ ਸਾਧੂ ਹੋਣੇ ਹੋਣੇ ਹੋਣੇ ਜਾਂ।
ਜੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਜਾਂ ਸਾਧੂ ਜੀ ਹੋਣੇ। ਜੋ ਜਾਂ ਸਿਖ ਜਾਂ ਸਿਖ
ਜੋ ਜੋ ਪਾਤਿਕ ਜੀ ਹੋਣੇ ਜੋ ਜਾਂ ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਹੋਣੇ ਹੋਣੇ ਜੀ।

ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਜੀ ਜਿਹਾ ਹੋਣੇ ਜੋ ਜੋ ਸਿਖ ਦਾ ਤਾਂ ਤਾਂ ਸਿਖ ਜੀ
ਦਿਤ ਹੋਣੇ ਹੋਣੇ ਹੋਣੇ ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਹੋਣੇ ਜੀ। ਜੋ
ਸਾਧੂ: ਹੋਣੇ ਤਾਂ ਜੀ ਹੋਣੇ ਹੋਣੇ। ਹੋਣੇ ਹੋਣੇ ਤੇ ਪਾਤਿਕ ਜੀ।

ਸਾਧੇ ਜਾਂਤੋ ਕੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਉਥੇ ਕੀਤਾ, ਕੇ ਜਗਾਨ ਤੇ ਵਿਸਤਰਤ ਹੋਏ ਹੈ

ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੋਰ ਜਿਥੇ ਤੇ ਹੋਰ ਜਗਾਨ ਤੇ ਵਿਸਤਰਤ ਹੋਰ ਜਿਥੇ।

ਮੇਰੇ ਜਾ ਦੀਆਂ ਜੱਥੇ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਤੇ ਰਾਖੀਆਂ ਪਾ ਪੁੱਤਰ ਜੇਹੀ ਹੀਰ ਤੇ ਰਾਖੀਆਂ।

ਪਾਠਕਾਰ ਦੇਖੋ :

ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜਿਥੇ ਰੱਖੋ - ਬੀਬੀ ਪੀਤਮ ਰੋੜ

੨੩੨ : ਗੁਰਦਾਸ ਜਿਥੇ ^(੨੭)

ਜਥੇਦਾਰ ਜਿਥੇ -

੨੩੩ : ਕੀਤੋ

੨੩੪

ਜਥੇਦਾਰ ਜਿਥੇ ਰੱਖੋ,

ਜਥੇਦਾਰ ਜਿਥੇ ਪੈਰੀ
ਦੇਖੀਆਂ ਕੀਤੀ

— ਅਖੀਰ ਜਿਥੇ ਰੱਖੋ
੨੪-੧-੭੧ ੨੨੨੨

ਦੀਤ ਬਰਾਨ ਜਿੰਮਾ ਪੜ੍ਹਾਈ

ਜ਼ਰੂਰ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜੀਤ ਜਿੰਮਾ ਜੀ ਦੇ ਜੱਦੀ ਦੱਸਿਆ ਜੀ ਕਿ ਬਰਾਨ ਜਿੰਮਾ ਪੜ੍ਹਾਈ
 ਦੇ ਘਰੇਲੂ ਜਾਗੀਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾ ਪਤਾ ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਜਿੰਮਾ ਤੁਹਾਡੇ
 ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਹੇਠਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ
 ਵੱਲੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਜਾਣੇ ਲਿਖੇ। ਮੈਂ 25.9.79 ਨੂੰ 9 ਵਜੇ
 ਵਲੋਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਬਰਾਨ ਜਿੰਮਾ ਮੰਨੂੰ ਵਾਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰ
 ਅਤੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਿੱਤ
 ਤਾਜ਼ੀਬੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ
 ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਉਹ ਬਰਾਨ ਦੁਪਹਿਰੇ ਦੀ 20 ਵਜੇ ਜਾਂ।

ਪਰ ਉਹ ਜਾਗੀਰ ਅਸਲਾਂ 5.30 - 6 ਵਜੇ ਦੀਆਂ ਸਨ।
 ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ, ਉਸਨੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹ
 ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਿਖੇ :

ਮੈਂ ਮੈਂ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਗੀਰ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਗੀਰਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਹੁੰਦੀ
 ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 25.9.79 ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ
 ਮੰਨੂੰ ਤੇ ਅਤੇ ਵੀ ਮੰਨੂੰ ਹੈ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ/ਜਿੰਮਾ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਕੇਸ, ਕੋਈ ਕੋਈ ਵੀ
 ਦ. ਅਧਿਕਾਰ ਜਿੰਮਾ ਦੀ ਮੈਂ ਦੀ ਪਾਠ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਉਸਨੇ
 ਦੇ ਘਰ ਕੀਤੀ ਦਾਨੇ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤਾਂ। ਉਸਨੇ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ (ਜਿੰਮਾ ਕੇਸ
 ਜੀ, ਜਿੰਮਾ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਤੇ ਉਸਨੇ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੇਸ, ਉਸਨੇ
 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੇਸ, ਉਸਨੇ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ।

ਮੇਰੀ ਉਸਨੇ ਵੀ ਕੇਸੀ, ਪਤਿਕੇ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਿੰਮਾ
 ਜਿੰਮਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਿੰਡੇ, ਜਿੰਮਾ ਕੇਸ/ਜਿੰਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ
 ਵਲੋਂ ਜਾਗੀਰਾਂ ਪਿੰਡੇ ਕੇਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਿੰਮਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ/ਜਿੰਮਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ
 ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ। ਮੈਂ ਲਿਖੇ ਵੀ ਕੇਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜੀ।

ਜੁਲਾਈ 75

ਪਿੰਡ 22

ਮੇਰੇ ਮਾਮਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਿੱਖਾਵਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ

ਜਿਹੜਾ ਸੀ ਸਿੱਖ ਸੀ ਤੀਰਥਯਾਤਰੀ (ਜਿਹੜਾ ਮਾਮਾ ਸੀ) ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸੀ ਤੇ ਮਾਮਾ ਪੁੰਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਮਾਮਾ ਜੀ 66-67 ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਸੀ।

ਮਾਮਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ

ਮੇਰੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸੀ ਤੇ ਮਾਮਾ ਪੁੰਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਮਾਮਾ ਜੀ 66-67 ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਸੀ।

ਦਿਵਾਨ ਦਿਵਾਨ

ਸਿਰਸਾ ਦੇ ੨

ਮਾਇਆ ਦਿਵਾਨ ਸਿਰਸਾ, ਮਾਈ ਦੇਵੀ ਪੁਰੀ ਰਾਏ, ਮਾਏ ਮਾ

ਤੇ ਕੋਈ ਜੀ ੨੩ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਸਿਰਸਾ ਮਾਏ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਸਾ, ਮਾਏ
ਸਰਸਾਏ ਡਿਊਟੀ 1.8.1945 ਤੋਂ ਸਿਰਸਾ ਜੀ ਕੋਲੋਂ ਮਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਤੋਂ
ਜਿਸ ਰਾਹ ਮਾਏ ਸਿਰਸਾ ਤੋਂ ਜੀ ਸਿਰਸਾ ਦਿਵਾਨ ਮਾਏ ਮਾਏ
ਪਾਏ ਮਾਏ 1947 ਦਿਵਾਨ ਸਿਰਸਾ ਮਾਏ। ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿਰਸਾ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿਰਸਾ। ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਦਿਵਾਨ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ

ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ

ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ

ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ

ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ

ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ
ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ

(੬: ਤਿਸਾ)

ਮੰਨ ਰੰਗੇ ਉਹ ਪੰਥ ਘਰਾ, ਚਿੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹੀ ਕਾਮੀ ਹੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾ
ਜਾਇ ਰੰਗੇ ਮੰਨ ਰੰਗੇ, ਅੰਤਰਿਕ ਅੰਤ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਘੋਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਹੇ ਚਾਹਿਆ।
ਇਸਦੀ ਦੁਆਰੀਆਂ ਨ. ਅਪਣਾ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਕੀ। ਮੇਰੀ ਜਾਤ ਪਾਤਰ
ਭਰੇ 1949 ਵਿਚ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਸੰਮਤਿਤ ਹੋਈ ਪਰ ਅੰਤਿਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ
ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਰੰਗੇ ਤੇ ਹੀ ਜੀਵਨਾ ਚਲਿਆ ਕੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ
ਅੰਤਿਕਤਾ ਉਹਨਾਂ ਜਿੰਨਾ ਕੀ ਦਾ ਹੀ ਕੀ (ਕਿ ਜਾਂਦੇ ਮੰਨ ਰੰਗੇ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ
ਅੰਤ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਪੰਥਾਂ ਤੋਂ ਹੁਣੇ ਘੋਰੀ ਦੀ ਤਰੀਖ ਵਿਚੀ ਕਰੇ। ਮੁੱਥਿਕਾਂ
ਤੇ ਪੰਥਾਂ ਤੇ ਜਾਣਕਾਂ ਤੋਂ ਅੰਤਿਕਾਂ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿ ਉਹ ਅਪਣੇ ਪਾਸੇ
ਇਕ ਇਕ ਕੀਨਾ ਕੁਝ ਹੋਏ ਤੇਰਾ। ਹੋਏ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਸਤੀਆਂ
ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਹੋਏ ਕਾਮੀ ਰੰਗੇ ਕਮ। ਉਹ ਕਾਮੀ ਕੁਝ ਮੰਨ ਕੀ
ਤੇ ਜਾਣੀ ਉਹ ਕਾਮੀ ਕੀ। ਅੰਤਿਕਾਂ ਤੇ ਜਾਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਇਕ
ਕੀ ਪਾਇਆ ਤੇ ਅੰਤਿਕਾਂ ਹੀ ਹੋਏ ਮੰਨ ਰੰਗੇ ਜਿੰਨਾ ਕੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਨ. ਅਪਣਾ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਕੀ।

ਉਹਨਾਂ ਮਾਣਕਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਤੇ ਹੁਣੇ ਤੇ ਅੰਤਿਕਾਂ ਹੀ ਹੋਏ ਕਮ।

ਮੰਨੇ ਜਾਣਕਾਂ ਜਿੰਨਾ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਪਾਇਆ ਕਮ
ਨ. ਅਪਣਾ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਦੁਆਰੀਆਂ ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਨ. ਕੰਮ ਦਾ ਅੰਤ ਜੁੜਾ
ਜਾਣਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਤੇ ਹੁਣੇ ਜਾਣਕਾਂ ਦਾ ਤਰੀਖ ਅੰਤ ਵਸੀਆਂ ਕੀ ਹੋਏ
ਕਿ ਇਹ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਹੀ ਕੀ ! ਉਹਨਾਂ ਜਾਣੇ ਅੰਤਿਕਾਂ ਤੇਰੇ
ਹੀ ਹੋਈਆਂ। ਅੰਤਿਕਾਂ ਹੁਣੇ ਕਾਮੀ, ਕਿੰਨੇ ਘੋਰੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਜੀਵਨ ਜਾਣ
ਕਾਮ, ਕੋਈ 7-8 ਮਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਅੰਤਿਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।

ਉਹਨਾਂ ਕਾਮੀ ਅੰਤਿਕਾਂ ਜਾਂ ਪਾਤਰਾਂ ਕੀ ਤੇ ਜਾਂ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਕਮ ਮਾਣਕੀਆਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਕਾਮੀ ਕਾਮੀ ਕਾਮੀ ਕਾਮੀ, ਅੰਤ
ਪਾਇਆ ਇਕ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਅੰਤਿਕਾਂ (ਕਿੰਨਾਂ ਤੇ ਪੰਥਾਂ ਤੋਂ ਹੁਣੇ ਕਿੰਨੇ ਕਿੰਨੇ
ਪਾਇਆ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਮੀ ਕਿੰਨੇ ਕੰਮ ਅੰਤਿਕਾਂ ਜਿੰਨਾ ਕੁਝ,

ਭੀਰ ਸਿੰਘ ਭਗਤੀ ਗੁਪ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਪ, ਭੋਰੀਆਂ ਦਾ ਗੁਪ
ਸਿੰਘ ਗੁਪ, ਜ. ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਗੁਪ, ਅਜਿਹੇ 10-11 ਗੁਪਾਂ
ਦੀ ਹਰਕਤਿਰ ਸੁਮੀਰ ਕਿਹਾ ਕੇ ਕੀ ਕੇ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਅੰਤਰ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘੀ
ਕਿਹੇ ਦੀ ਸੀ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੀਕਾ ਕੀਤੀ।

ਅਜਿਹੇ ਕੀਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਮੀਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਈ
ਪਾਏ ਪਾਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਮੀਰ ਕਿਤੀ ਸਿਤਾਂ ਪਾਏ ਪਾਏ ਸੁਮੀਰ ਕਿਤੀ ਸੁਮੀਰ ਹੋਈ
ਦੀ ਤੇ ਕੀਤੇ ਦੀ ਉਹ ਅਜੀਤ ਅਤੇ ਜਲ ਜਲਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਏ
ਕੀਤੀ ਤੇ ਕੀਤੇ ਸੁਮੀਰ ਤੇ ਪਾਏ ਪਾਏ ਕਿਹੇ ਸੁਮੀਰ/ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਤੋਂ ਕੇ ਕੀਤੀ ਸਿਰੀ ਸੋਧਿਅਦੀ
ਅਜੀ ਕਿਹਾ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਗੁਪ, ਸੋਧੀ ਗੁਪ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਗੁਪ ਸਿਤਾਂ ਤੇ ਕੀਤੀ
ਗੁਪ ਰਾਗੇ 12 ਦੰਦਿਸ਼ ਸੀ ਕੇ ਉਹ ਕੀਤੀ ਪੁਰ ਕੀਤੀ ਪੁਰ ਸਿਤਾਂ
ਕਿਤੀ ਕੀਤੀ ਸਿਤਾਂ ਹੈ। ਅਜੀਤ ਪੁਰ ਇਸ ਕਿਤੀ ਅਤੇ ਕਿਤੀਆਂ ਕੀਤੀ, ਸਿਰ
ਅਜੀਤ ਤਰੀਕੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਗੁਪ ਕੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਪ
ਕੀਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤੇ ਇਹ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਅਜੀਤ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ
ਕੇ ਅਜੀਤ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗੁਪਾਂ ਅਤੇ ਅਜੀਤ
ਤੇ ਕਿਤੀਆਂ ਕੀਤੀ ਕਿਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਏ ਸੁਮੀਰ ਕਿਤੀ
ਸੁਮੀਰ ਅਤੇ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਸੁਮੀਰ ਅਤੇ ਪਾਏ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਜਿਹੇ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੀ ਕੀਤੀ
ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੀਤ ਕੀਤੀ ਸੁਮੀਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਹੀ ਕਿਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਏ ਤਰੀਕੀ,
ਅਜੀਤ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿਤੀ ਤੇ ਉਹੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ
ਕਿਤੀ ਕੀਤੀ - ਕਿਤੀ ਅਜੀਤ - ਕਿਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਤੀਆਂ ਸੀ
ਕੀਤੀ ਕੇ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕੀਤੀ ਕਿਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ - ਅਜੀਤ ਅਤੇ ਪਾਏ ਕੀਤੀ।

ਕਿਤੀ 12 ਅਜੀਤ ਅਜੀਤ ਅਜੀਤ 12 ਅਜੀਤ

ਮਿਸਰ ਪੁਰ, ਪੱਤੀ ਕੋਲਮ, ਮੋਰੋਕੋ, ਬੀਲਮਾ ਮੀਨਾਤ ਰਾਧਾ ਹਿਮਾ ਹਿਮਾ
 ਉਸਦੇ ਘਰੇਲੂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹੈ। (ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ/ਦਿਸ਼ਾ
 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੰਗ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ/ਮੰਤਰ
 ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਜੀ।
 ਇਸ ਦੀ ਕਈ ਸਾਰੀ ਘਰੇਲੂ ਕੋਲ ਕੀਤਾ ਗਈ ਪਈ। ਜਦੋਂ ਮਾਮਲੇ/ਮੰਤਰ
 ਮਾਮਲਾ ਦੀ, ਕੋਲ ਹਿਮਾਪੁਰ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧਤ ਕੀਤਾ ਕਈ ਜਗ੍ਹਾ
 ਹੁਪਰੀਜ਼ਾ ਸ. ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਜੀ। ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ
 ਕੋਲ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਦੀ ਉੱਚ ਦੀ ਜੀ। ਇਸ ਕੋਲ 700 ਘਰ ਦੀ ਮਾਮਲੇ/ਮੰਤਰ
 ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ/ਮੰਤਰ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਲਮ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧਤ ਕੋਲ ਦਾ ਘਰਾ, ਮਾਮਲੇ/ਮੰਤਰ
 ਮੰਤਰ ਕੋਲ ਦਾ ਘਰਾ, ਕੋਲ ਕੋਲਮ ਵਿੱਚ ਪਰਾ ਕੋਲ ਕੋਲਮ ਕੋਲ ਦਾ
 ਘਰਾ ਜੀ ਮਾਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕੋਲ ^{ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧਤ} ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੀ ਹੀ ਮਾਂ
 1954 ਵਿੱਚ ਕੋਲ ਕੀਤਾ ਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਮਾਮਲੇ/ਮੰਤਰ ਦਿੱਤਾ/ਪਿੱਛੇ
 ਦਿੱਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਲ ਦੇ ਕੋਲ, ਕੋਲਮਪੁਰ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤ
 ਮਾਮਲਾ ਕੀਤਾ/ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੇ ਘਰੇਲੂ ਕੋਲ ਪਾਤ ਕੋਲਮਪੁਰ ਕੋਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ/ਮੰਤਰ
 ਕੀਤੇ।

ਸ. ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਘ ਕੋਲ

ਇਸਦੇ, ਸ. ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਪਾਤ ਕੋਲ ਕੋਲੀ ਮਾਮਲਾ ਹਿਮਾ
 ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਕੀਤੇ ਕੋਲ ਕੋਲ ਹੀ ਕੋਲ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ। ਤੇ ਕੋਲ ਕੋਲਮ
 ਕੋਲ ਕੋਲ ਕੋਲ ਕੋਲ ਦੀ ਅਈ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਕੋਲ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੀਤਾ/ਪਿੱਛੇ
 ਕੋਲ ਕੋਲ ਕੋਲਮ ਤੇ ਕੋਲਮ ਕੋਲਮ ਕੋਲ ਕੋਲਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ/ਦਿੱਤਾ ਕੋਲ, ਕੋਲਮ
 ਦਿੱਤਾ ਸ. ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹੀ ਇਸ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ। ਸ. ਮਾਮਲਾ
 ਸ. ਮਾਮਲਾ ਤੇ ਕੋਲ ਦਿੱਤਾ ਕੋਲ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਕੋਲ ਕੀਤਾ ਜੀ। ਸੰਬੰਧਤ ਤੇ ਦਿੱਤਾ
 ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੋਲਮ ਕੋਲ ਦੀ ਹਿਮਾ ਪਾਤ ਦਿੱਤੇ ਦਿੱਤਾ/ਦਿੱਤਾ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤ
 ਦਿੱਤਾ/ਦਿੱਤਾ ਕੀਤਾ। ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕੋਲ ਕੋਲਮ ਕੋਲ ਕੋਲ ਕੋਲ ਕੋਲ ਕੋਲ

ਬਿਤਾਈ: ਇਹ ਸਾਰੀ ਜੰਗ 32 ਸਾਲ ਘਰ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭਿਆਚਾਰ
 ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸੰਰੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਹਰ ਦੀ ਦੁਖ ਪਈ ਹੈ
 ਜ. ਅਰਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ
 ਕੋਈ ਫੀਡ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ 1947 ਤੋਂ ਫੀਡ ਅੱਗੇ 1979 ਤਕ ਜੋ ਸੀ ਸੁਰੱਖਿਆ
 ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰਾਂ, ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਫੀਡ ਕਾਰਾਂ, ਜੋ ਸਭ ਕਾਰਾਂ
 ਵਿਚ, ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਅਰਬਾਂ ਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰ ਸੀ।

ਇਸੇ ਅਰਬਾਂ ਨੇ ਹੀ ਜੋ ਅਰਬਾਂ ਕਾਰਾਂ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਿੰਘ
 ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਦੀ ਫੀਡ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਰਬਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬਾਂ ਅਰ-
 ਬਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਰਬਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ
 ਜ. ਅਰਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿਰ ਹੁਣੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ।

ਘਰ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਅਰਬਾਂ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਰਬਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ
 ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੁਣੀ ਅਰਬਾਂ ਇਹ ਕਿ ਹੁਣਾਂ 1947 ਤੋਂ ਅਰਬਾਂ
 ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰਾਂ ਨੇ ਹੀ ਅਰਬਾਂ ਕੀਤੀ, ਹੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਅਰ-
 ਬਾਂ ਹੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਰਬਾਂ ਇਹ ਅਰਬਾਂ ਦੀ ਸਿੰਘ ਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ
 ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੁਣਾਂ ਕਾਰੇ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਤੇ, ਜੋ ਸਿੰਘਾਂ
 ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਰਬਾਂ ਨੇ ਕਿ ਹੁਣਾਂ ਨੇ ਹੀ ਅਰਬਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ
 ਹੀ ਅਰਬਾਂ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਬਾਂ ਕਾਰ ਅਰਬਾਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀ।

ਹੁਣੀ ਅਰਬਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਕੋਈ
 ਸਿੰਘਾਂ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤੇ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਅਰਬਾਂ, ਤੇ ਅਰਬਾਂ
 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਰਬਾਂ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਕਾਰਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਅਰਬਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ,
 ਅਰਬਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਕਾਰਾਂ ਕਿ ਹੁਣੇ ਅਰਬਾਂ ਕੀਤੀ, ਹੁਣ ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਅਰਬਾਂ
 ਸਿੰਘਾਂ, ਅਰਬਾਂ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਰਬਾਂ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਂ
 ਅਰਬਾਂ, ਸਿੰਘਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਅਰਬਾਂ ਕਾਰਾਂ ਅਰਬਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

- ਜਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬੋਧੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਭਾ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਹੜੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ
 ਸਮੇਂ ਸਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੁਖਾਈ ਹੈ। ਅੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਖੀਰੀ
 ਸਮੇਂ ਸਾਖਰ ਦੁਇਆ ਹੈ, ਅਖੀਰ ਅਖੀਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਖੀਰੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ
 ਕਿਸੇ ਸੋਚਿਆਂ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਸਨੇ ਦੇਖੇ ਕਿਸੇ ਇਕਾਂ ਸਭਾ ਵਿੱਚ
 ਸਮਾਜੀ ਸੀਲ ਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਾਰੇ ਸਭੀ (ਸੋਚੇ) ਦੇ ਸਭ।

ਜਿਸ ਅਸਰ ਦੀ ਸੋਚ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਭ-
 ਦੀਆਂ ਦੇ ਅਖੀਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਭਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ
 ਸੋਚ ਦੇ ਹੋਰ, ਹੋਰੀ ਸਭਾ ਤੀਰੇ ਦੇ ਸਭਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਅਖੀਰ
 ਸਭੀ ਉਸ ਸਭਿਆ ਦੇ ਅਖੀਰੀ ਸਭਾ ਸਭਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਭਾ ਹੋਰ ਤੇ ਸਮੁੱਚੇ
 ਦੀ ਸਭਿਆ ਸੀ ਅਖੀਰੀ ਸਭਾ ਅਖੀਰ ਦੇ ਅਸਰ ਅਖੀਰ।

ਸੋਚੇ ਸਿੱਖ ਸੋਚੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਦੀ ਉਸਨੇ ਦੇ ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਚੇ
 ਸਭ ਸੋਚੇ ਸਭੀ ਸਭੀ ਦੇ ਹੋਰ, ਸੋਚੇ ਸਭ ਸਭੀ ਦੇ, ਅੰਤ ਸਭ ਦੀ
 ਸਭਿਆਂ ਸਿੱਖ ਸਭੀ ਸੋਚਿਆਂ ਹਾਂ। ਅਖੀਰ ਸੋਚੇ ਸਭੀ ਅਖੀਰੀ ਦੇ
 ਸਾਂ ਹੋ 48 ਸਭ ਉਸਨੇ ਹੈ। ਸੋ ਸਭ ਸਭੀ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਹਾਂ,
 ਸਭਾ ਸੋਚੇ ਸਿੱਖ ਸਭੀ ਸਭੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਸੋਚੇ ਸਭੀ ਸਭੀ ਸਭੀ
 ਸਭ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁੱਚੀ ਸਭੀ ਅਖੀਰ ਹੈ। ਸਭਾ ਸੋਚੇ ਸਿੱਖ ਸਭੀ 90-91
 ਸਭ ਦੇ ਹੋਰ ਉਹਨਾਂ ਹਾਂ, ਅੰਤ ਸਭ ਦੀ ਸਭਿਆਂ ਸਿੱਖ ਸੋਚੇ ਅਖੀਰ
 ਹੈ।

ਸ. ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਪਤਰੀ - ਸੋਚੇ ਅਖੀਰ ਸੋਚੇ (48)

ਸਭਾ: ਸਭੀ ਸਿੰਘ (27) - ਤੀਰੇ ਸੋਚੇ ਸਭੀ ਸ. ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ

ਸਿੱਖ ਸਿੰਘ (23)

ਸਭੀ ਸਿੰਘ (18)

ਸਭੀ: ਸਭੀ ਸੋਚੇ - ਸਿੱਖ ਸਿੰਘ ਸੋਚੇ

ਸਭਿ-੨੩ ਕੋ

ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਲਿਥਰੂ ਰਾਮ ਜਿਘ ਸੀ ਦੇ ਸਿਰਾਤਰਤ ਤੋਂ
 'ਤੇਰੇ' ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਨਾ ਦਾ ਮਾਤ ਜਿਸ ੧੨੩ ^{ਜੀ} ਥਰੂ ਰਾਮ ਜਿਘ ਸੀ ਦਾ ਪਤਿਤਾ
 'ਤੇਰੇ' ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਉਨ ੧੨੩ ਜਥੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖ
 ਜਿਘ ਸੀ, ਜੀ ਦੁਰਯਾ ਰਾਮ ਦੇ ਜਪੁਰ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਦਿਲਾਸ ਮੋਰੇ ਵਿਚ
 ਗਿਣ ਰਖੇ ਜਨ। ਜਥੇ ਦਾ ਦੁਰਯਾ ਰਾਮ ਸੀ ਦੇ ਰਾਮ ~~ਥਰੂ~~ ^{ਰਾਮ} ਜਨ ਤੇ ਇਹ
 ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨੇ ਜਨ।

ਜਥੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿਘ ਸੀ ਧਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ
 ਕੋਈ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਾਇਕ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ। ਅਪਣੇ ਦੁਰਯਾ ਤੋਂ 7-8/ਦਿਨ
 ਪਤਿਤਾਂ ਅਪਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੰਦਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਢੇ
 ਮਾਤ ਨਾ ਬਣ ਸਕੇ। ਦੁਰਯਾ ਖੇਡ, ਉਹ ਦੁਰਯਾ ਜਾਣ। ਜਲਿਥਰੂ ਰਾਮ ਜਿਘ
 ਜਥੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੀ ਦਾ 'ਤੇਰੇ' ਇਕ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਦੁਰਯਾ ਜਿਘ
 ਸੀ ਤੇ 'ਤੇਰੇ' ਜੋ ਪੰਨੇ ਰਾਮ ਅਪਣੇ ਮਾਇਆ ਬਗੈਂ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਜਨ, ਇਹ (ਮਾਂ
 ਪਿਤਾ ਜੀ) ਹੀ ਮਾਤ ਬਣਾਏ (ਮੁਕਤਸਰ) ਕਾਣੇ ਕਿੱਥੇ ਜਲਿਥਰੂ ਰਾਮ ਜਿਘ ਸੀ
 ਮਾਣ ਹੋਵੇ ਜਨ। ਧਾਰਾ ਦੁਰਯਾ ਜਿਘ ਸੀ ਦੇ 'ਤੇਰੇ' ਪੰਨੇ ਜਿਘ ਜਨ।

ਉਨ ਵੇਰੇ ਇਕ ਇਕੱਠੇ ਦੇ ਦੂਰੇ ਧਾਰਾ ਮੱਧਾ ਜਿਘ ਸੀ ਹੋਰੇ ਜਨ,
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਇਕ ਵੇਰੇ ਬਾਦ ਮਾਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਥਰੂ ਰਾਮ ਜਿਘ ਸੀ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿਘ ਸੀ ਬਨਾ ਦੇਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਂ ਪਿਤਾ ਸੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਦੁਲਿਆ। ਉਨ ਵੇਰੇ ਤੋਂ ਮਾਂ ਪਿਤਾ ਸੀ ਦੇ ਬਿਠੀ ਮਾਂ ਜੀ ਠੇਠੀ ਤੇ ਬਨਾ ਮਾਂ ਜੀ ਹੋਣੀ
 ਕਿ ਜਥੇ ਦੁਰਯਾ ਸੀ ਦਾ 'ਤੇਰੇ' ਗੁਰਮੁਖ ਦੁਰਯਾ ਮਿਤਾਓ/ਵਿਚ ਸੀ, ਇਸ ਵੇਰੇ ਕੋਈ ਚੈਰ
 (ਜਨ) ਦੁਰਯਾ ਮਿਤਾ ਦੁਰਯਾ ਦਾ 'ਤੇਰੇ' ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਜਨਾ
 ਅਪਣੇ ਜੀ। ਅਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸੀ ਦੇ ਉਨ ਵੇਰੇ ਜਤ ਉਹ ਗੁਰਮੁਖੀ ਜਨਾ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚ। ਵੇਰੇ ਤਰਕ ਜਥੇ ਪਿਤਾ ਸੀ ਦੇ ਦੁਰਯਾ ਦੇ ਵੇਰੇ ਤੋਂ
 ਮਾਇਆ ਦੀ ਜਨਾ ਮਿਤੀ। ਜਥੇ ਪਿਤਾ ਸੀ ਦੇ ਪਤਿਤ ਜਥੇ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ
 ਵਿਚ ਜਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਰਯਾ ਮਿਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਅਪਣੇ

ਦਾੜ੍ਹ ਤੇ ਸੁਰੇ ੦੨। (ਕੁੰਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਆਸ)

ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਜਿੰਮਾ ਦੀ ਟੀਕ

ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ

ਬਾਬਾ ਟੀਕ ਦੇ 21 ਸਾਲ ਮਨਾਈਆਂ ਦਿਤ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਦਿਨ ਦਿਸ਼ਾਵਰੀ ਸ੍ਰੀ
ਮੰ 27 ਜੁਲਾਈ 1979 ਸ੍ਰੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਮਿਸ਼ਿਮਾ-ਵੰਡੇ
ਕੋਸ਼ਿਮਾਂ ਦੇ ਪੁਰੇ ਸ੍ਰੀ ਰੁਧਰੇ ਦਿਤ ਉਹ ਜੀਵੇਪ ਕਿਤੇ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ
ਟੀਕ ਸ੍ਰੀ ਮੰ ਅਪਣੇ ਧਰਮ ਤੇ ਜਾਣਨਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਜਿੰਮਾ
ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ 1979 ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਅਪਣੇ। 21 ਜੁਲਾਈ ਤੇ ਪਾਠ ਅਪਣੇ 21 ਜੁਲਾਈ
ਤੇ 21 ਜੁਲਾਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾਵਰੀ ਸ੍ਰੀ। ਦਿਤ ਉਹ ਜੀਵੇਪ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਜਿੰਮਾ
ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਦਿਤ ਅਪਣੇ ਪੁਰੇਪੁਰੇ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਦਿਤ।
ਜਿੰਮਾ ਅਪਣੇ। ਉਹਨਾਂ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਜਿੰਮਾ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ
ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਜਿੰਮਾ। ਅਪਣੇ ਉਹ 21 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਉਹਨਾਂ
21 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਜਾਣਨਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ (ਜੇਕਰ ਅਪਣੇ
ਜਿਤ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ। ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ
ਹਾਂ।

ਮੰ ਉਹਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਜਿਤ ਦੇ ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਜਾਣਨਾ ਦੇ
ਜਿਤ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ

ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ

ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ
ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ

ਮੰ ਟੀਕ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਜਿੰਮਾ ਸ੍ਰੀ। ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ
ਉਹਨਾਂ ਅਪਣੇ ਜਾਣਨਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ
ਜਿੰਮਾ ਜਿੰਮਾ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ
ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ
ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ 3 ਜੁਲਾਈ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਰਿਹਾ ਤਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਿਅ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ
 ਕਦੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕਦੇ ਨਾ, ਪਰ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕਦੇ ਸਾਥ ਰਿਹਾ ਕਦੇ ਕਦੇ
 ਹੁਣਿਅਾਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰਿਅਾਂ ਸੁਰੇ
 ਪੁਰੇ ਪੁਰੇ। ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਰ ਕਿਤਾਂ ਹੀ ਸਾਥੀ ਖੋਰੀ ਦੀ ਸਾਥ ਸੀ, ਉਹੀ
 ਕੋਰ ਸੀ ਕਦੇ ਕਦੇ। ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਤਾਂ ਪੁਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸੁਰੇ।
 ਕੋਰ ਕਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਤਾਂ ਸਾਥੀ ਪੁਰੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਸਾਥ, ਸਾਥੀ ਕਦੇ ਦੀ
 ਜਿਤਾਂ ਸਾਥ, ਸਾਥੀ ਕਦੇ ਪੁਰੇ ਸਾਥ ਕਿਤਾਂ (ਕਿਤਾਂ ਕੀ ਪੁਰੇ ਕੀ। ਕਿਤਾਂ ਦੇ
 ਕਦੇ ਕੋਰ ਕਿਤਾਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕਦੇ, ਕਿਤਾਂ ਦੇ ਕੋਰ ਕੀਤਾਂ ਕਦੇ,
 ਕਦੇ ਕਦੇ, ਕੋਰ ਕਿਤਾਂ ਸਾਥੀ ਕਦੇ ਕੀ ਸਾਥੀ ਕਦੇ ਸੀ,
 ਮੇਰੇ ਕਦੇ ਕਿਤਾਂ ਸਾਥੀ ਸੀ ਤੇ ਕੋਰਿਅਾਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ^{ਸੀ} ~~ਕੋਰ~~ : 1909
 ਸੀ ਕਦੇ ਤਾਂ ਕੋਰਿਅਾਂ ਪੁਰੇ ਸੀ।

ਤੇਜ਼ ਪੁਰੇ

ਸੋ ਕਿਤਾਂ ਕਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰੇ ਕੀਤਾਂ ਕਿ ਕੋਰਿਅਾਂ ਕੀਤਾਂ
 ਕਦੇ ਕੋਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕਦੇ ਕੋਰ ਉਹਨਾਂ ਕਦੇ ਤੇ ਕੋਰਿਅਾਂ ਕਦੇ,
 ਕੋਰ ਕਦੇ, ਸੋਰਿਅਾਂ ਕੀਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਕੋਰਿਅਾਂ, ਅਸਲ ਕਦੇ। ਕਿਤਾਂ ਕੀਤਾਂ
 ਕੋਰਿਅਾਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪੁਰੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕੀਤਾਂ ਕਿਤਾਂ ਕਦੇ ਕਦੇ
 ਤੇ ਕਦੇ। ਸੋ ਕਿਤਾਂ ਕਦੇ ਕਦੇ। ਕਿਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਪੁਰੇ ਕੀਤਾਂ
 ਮੇਰੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕੀਤਾਂ ਕਦੇ ਕੋਰਿਅਾਂ ਕੀਤਾਂ ਕਦੇ, ਕਦੇ ਕੀਤਾਂ
 ਕੀਤਾਂ ਕੀਤਾਂ ਕਦੇ।

ਕਿਤਾਂ ਸਾਥੀ ਕੋਰਿਅਾਂ ਦੀ ਕੀਤਾਂ ਕੋਰਿਅਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਕਦੇ (ਕੋਰ
 ਕੋਰਿਅਾਂ) ਕਦੇ। ਕਦੇ ਕਿਤਾਂ ਕਿਤਾਂ ਸੀ ਅਤੇ (ਕੀਤਾਂ ਕੀਤਾਂ
 ਕਦੇ ਕਦੇ, ਸੋਰਿਅਾਂ ਕਦੇ ਕੀਤਾਂ ਕੀਤਾਂ, ਕਦੇ ਕੀਤਾਂ ਕੀਤਾਂ ਕਦੇ। ਮੇਰੇ ਕਦੇ
 ਕੀਤਾਂ ਸੀ, ਕਿਤਾਂ ਦੇ ਪੁਰੇ ਕਿਤਾਂ ਕਿਤਾਂ ਤੇ ਕਿਤਾਂ (ਕੀਤਾਂ ਕਿਤਾਂ ਸੀ,
 ਉਹਨਾਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਤਾਂ ਕੀਤਾਂ ਕੀਤਾਂ ਕਦੇ ਕੀਤਾਂ, ਸੋਰਿਅਾਂ ਕੀਤਾਂ। ਕੀਤਾਂ
 ਕੀਤਾਂ ਕੀਤਾਂ ਕੀਤਾਂ

ਇਹ ਪਾਠ ਦੀ ਸੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ। ਏਨਾ ਏਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋ
 ਪੈਣ ਗਈ, ਦਸ ਬਰੀਕੀ। ਅਖਰ ਏਨੇ : ਇਹ ਪਾਠ ਸੁਣੇ। ਜਦੋਂ ਪਾਠ
 ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਅਖਰ ਏਨੇ : ਪਾਠ ਫੌਰ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇਹਨੂੰ ਸੁਣੀਏ।
 ਜੇਠਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਠ ਤੇ ਸੁਣਿਆ। ਜਦੋਂ ਜਿਹੜੇ ਪਾਠ ਸੁਣਕੇ ਪੁਰੀ ਹੋਈ। ਸੁਣਨ
 ਵਿਚਾ ਰਹੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਠ ਜਿਹੜੇ ਪਾਠ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ, ਸੁਣਿਓ ਸੀ
 ਹਰ ਸਮੇਂ ਪਾਠੇਨ ਕੀਤਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸੁਣੇ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਦੀ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੇਨ ਪਾਠ ਤੇ ਸਨ। ਤਦ ਤਦ ਦੀ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਨ
 ਕੀਤੇ ਸਨ।

(ਸੁਣਾ ਕੀਤਾ)

ਸੁਣਿਓ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸਿੰਘ ਸੀ,

ਜੇਠੇ ਸੁਣਿਓ ਪਾਠ ਪਾਠੇਨ ਦੇ ਸੁਣੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤਾਂ (1980 ਈ.)
 ਸੁਣਿਓ ਤੇ ਇਹ ਪਾਠ ਦੀ ਸੀ ਕੀਤੀ। ਜਿਹੜੇ ਕਿਹਾ : ਜਦੋਂ ਪਾਠ ਤੇ ਇਹ ਪਾਠ
 ਹੋ ਸੀ। ਸੁਣਿਓ ਸੀ ਤੇ ਜੇਠੇ ਕਿਹਾ : ਤੁਸੀਂ ਪਾਠੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹਿਆ
 ਰਹੇ ਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਪੜ੍ਹੀ ਪੜ੍ਹੀ। ਤਾਂ ਪਾਠੇ ਸੁਣਿਆ ਪਾਠ
 ਜਦੋਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਪਾਠ ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਤਾਂ 40 ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ।
 ਜੇਠੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜੇਠੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਾਠ ਰਹੇ ਸੁਣਿਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਿਆ
 ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ। ਜੇਠੇ ਜੇਠੇ ਪਾਠ ਤੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਜੇਠੇ ਸੁਣਿਆ
 ਸੀ, ਜੇਠੇ (ਸੁਣਿਆ ਸਿੰਘ ਸੀ), ਜੇਠੇ ਸੁਣਿਆ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਰਹੀ ਰਹੀ ਸਿੰਘ ਸੀ
 ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸਨ। ਜੇਠੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਤੇ ਰਹੇ ਰਹੇ। ਸੁਣਿਆ
 ਪੜ੍ਹਿਆ : ਜੇਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੇ। ਜੇਠੇ ਕਿਹਾ : ਰਹੀ ਸੀ। ਜੇਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਰਹੇ
 ਰਹਿਣਗੇ : ਤਦ ਸੁਣਿਆ ਪਾਠੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਰਹੇ, ਰਹੀ ਦੀ ਰਹੇ ਰਹੇ। ਜੇਠੇ ਪਾਠੀ
 ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਇਹ ਪਾਠ ਰਹੇ ਸੁਣਿਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸਿੰਘ ਸੀ ਤੇ ਰਹੇ ਰਹੇ
 ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋ।

ਜੇਠੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਦੀ ਸੀ ਕੀਤੀ, ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋ।

ਜੇਠੇ ਪਾਠ ਰਹੇ ਰਹੀ, ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ, ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਅਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸੀ

ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ

ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਚੀਰ ਗਏ। ਉਹ ਸੌਂ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ
ਸੌਂ ਗਏ। ਮਾਊਟ ਆਪੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਫਗੂਰ ਸੀ ਤੇ ਦੱਸਿਆ:

ਉਸਤਾਦ - ਪੰਨੇ

ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਭਿ ਹੁੰਦੇ, ਉਹਨਾਂ (ਮਾਊਟ) ਦੀ
ਪਹਿਲਾਨ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆ ਗਏ, ਦੇਸ਼ ਚਲਾਇਆ। ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਘਰਾਂ ਚਲਾਏ, ਆਪਣੇ ਚਲਾਏ, ਆਪਣੇ ਚਲਾਏ, ਆਪਣੇ ਚਲਾਏ। ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ
ਮੁਖਿਆ: ਸਭਿ ਆਪਣੇ। ਸਭਿ ਆਪਣੇ ਸਭਿ 1997 (ਕਿ: ਵਿਚ, 1997)
ਪੰਨੇ ਮੁਖਿਆ: (ਕਿ: ਵਿਚ, 1997) ਆ ਗਏ। ਸਭਿ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਸਭਿ ਸਭਿ। ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ, ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ, ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ

ਭੇਜੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ। ਸਭਿ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ

ਪੰਨੇ ਆਪਣੇ

ਭੇਜੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ

ਕਣੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਜਦੋਂ ਪਾਸ ਨਜ਼ਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ
 ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਖੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਫ਼ ਹੈ ? ਜਦੋਂ ਜਦੋਂ ਅਖੀਰ ਜੀਨਾਂ
 ਦਿਖਾਏ, ਉਸ ਅਖੀਰ : ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਸੋਚੀ ਸੀ। ਤੇ ਕੀ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਸੀ ਹੁਣ ਸਮੇਂ
 ਕੀ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਸੀ ਤੇ ਕੀ ਅਖੀਰ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ
 ਕੀ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਾਸ ਦੇ ਪਾਸ ਦੇ ਪਾਸ ਦੇ ਪਾਸ ਸੀ। ਕਿਹਾ।

ମିତ୍ର ମଧୁ ପ୍ରସାଦ

[illegible][illegible]

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿੱਖ ਹੀਂ ਅਪਣਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦੀ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ
 ਹੀਨਾ ਹੋਣ ਨੇ, ਕੋਈ ਖਿਲਾਫ਼ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਜਾਣ।
 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਪੂ (ਪੁਰਖ ਪਾਤ) ਹੀਨਾ ਹੋਣ ਨੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਰੱਖੀ।
 ਉਹੇ ਉਪਾਧੀ ਪੈਰੋਂ ਹੋਣੇ ਕੋਈ ਹੁਣੇ ਹੀਂ ਅਪਣਾ। ਜਦੋਂ ਜਾਣ ਤੇ ਉਹੇ ਉਪਾਧੀ
 ਹੀ ਕੋਈ ਹੀਂ ਜੀ। ਅਸੀਂ ਹੁਪੀ ਹੁਪਾਈ ਹੀਨਾ ਅਪਣਾ।

ਰਚਨਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ੨

ਉਹੇ ਜੋ ੧ ਮੀਂਹ ਜੀ। ਹੁਣੇ ਹੀਨਾ ਹੋਣੇ। ਜੀਂ ਦਾ ਭਤੀਆ
 ਜੋ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਜੀ, ਹੁਣੇ ਹੀਨਾ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸਿੱਖ ਹੀ ਹੁਣੇ ਹੋਣ ਜੀ
 ਹੋਣ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ। ਅਪਣਾ ਜੀਤਿਓ ਹੀ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸਿੱਖ ਜੀ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਜੀਤਿਓ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ

ਹੀਨਾ ਅਸੀਂ ੧-੪ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਜੀ: ਅਪਣੀ ਜੀਤਿਓ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਅਪਣੀ ਜੀਤਿਓ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ

ਜੀਤਿਓ ਹੀਨਾ

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ ਹੀਨਾ

ਅਤੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਸੀਨ ਦੁਹਰਾ ਕਰਦੀ ਏ। ਮੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਸਭਿਦਰੁ ਕੀ ਮੰਓਰੇ ਕੀਪਰ
 ੨੨ ਦਿਸਾਂਦਾ ਕੀ। ਏਥੇ ਸਭ ਪਾਕੇ ਜੀਨ੍ਹੇ ਦੀ ਜੀਨ੍ਹੇ ਕੀ, ਮਾਂ ਪਿਤਾ ਕੀ ਕੀਨ੍ਹੇ
 ਸਨ। ਓਹੋ ਬਿਨ ਕਸੀ ਕੁਸੀਨ ਦੀ ਕੀਨ੍ਹੇ ੨੨ ਏਥੇ ਕੀ ਪਾਈ ਕੀ।

ਕੋਰੇ ਸਭਿਦਰੁ ਤੇ ਇਹ ਕਾਂ ਪਸੀਰੇ ਦਿਸਾ, ਕਦਮੁ ਏ ਦਿਸਾ,
 ਏਹਾ ਅਸੀਂ ਦਿਸੀ ਤੇ ਏਥੇ ਆਏ। ਸਭਿਦਰੁ ਕਸਾ ਏਥੇ ਦੀ ਤੇਹਾ ਪੁਸ਼ਪਦਾ
 ਮਾਂ ਕੁ ਰਾ ਪੰਕ ਮਰਾਨ ਮਾਦਿਤ ਕੀ ਸਭਿਦਰੁ ਕਸਾ ਕੀਨ੍ਹੇ ਤੇ ਦਿਤਾ। ਕੀਨ੍ਹੇ
 ਪਿਓ ਕੁਸੀਨ ਆਈ ਕੀ ਸਾਧੁ ਤੇ ਕੀਨ੍ਹੇ। ਕਸੇ ਤੇ ਕੀਨ੍ਹੇ ਪੁਤਾ ਰਾਈ ਸਭਿਦਰੁ
 ਤੇ ਦਿਤੀ ਕੀ। ਸਨ੍ਹੇ ਤੇ ਸਭਿਦਰੁ ਕੀ ਅਸਰ ਕੀਤੀ ਕੀਨ੍ਹੇ ਮੇਰੀ (ਪਿਤਾ) ਕੁਸੀਨ
 ਤਾਂ ਕਈਕਰੇ ਕਸੇਰੇ ਦੀ ਰੇਈ ਨੁਸ਼ਾਨੁ ਅਖਰੁ ਕੀਤੀ ਏ ਇਹ ਕੀਨ੍ਹੇ ਕੀਨ੍ਹੇ
 ਸੀਨ੍ਹੇ ਏ ਅਸੀਂ ਕਾਨ੍ਹੇ ਪਸ੍ਹਾਂ ਕਾਂ ਤੇ ਇਹ ਕਸੀ ਸਭ ਹੁਕੁ ਪੁਸ਼ਪ, ਪਾਤਕਾਪਤੀ
 ਤੇ ਕੇ ਰੇਈ ਕੀਨ੍ਹੇ ਅਖਰੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ਮੇਰੇ, ਇਹ ਕੇਰੇ ਕੁਸੀਨ੍ਹੇ ਕਸੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ
 ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ। ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕੀਨ੍ਹੇ ਕੀ।

ਕੀਨ੍ਹੇ ਸੀਨ੍ਹੇ ਕਸੇਰੇ ਤੇ ਪਸ੍ਹਾਂ ਅਖਰੁ: ਕੀਨ੍ਹੇ ਕੀ ਪਸ੍ਹਾਂ ਕੀ ਰੇਈ ਕੀ
 ਕੀਨ੍ਹੇ ਕੀ ਕੀ ਕਸੇਰੇ ਕੀ ਕਸੀ ਕੁਸੀਨ੍ਹੇ ਤੇਰੇ ਕਾਂ ਹੁਕਾ ਏਰਾ।